

VÁLTOZIK A FORGALMI REND IS

Augusztus 1-jétől: fizetőparkolás

Három hét múlva Halas belvárosában is megjelennek a parkolódíjat szedő őrök. A ma még félig-meddig titoknak minősülő előkészületekbe Szabados János, a városi tanács műszaki osztályának vezetője avatta be szerkesztőségünket.

A mintegy háromszáz parkolóhely több mint egy évtizede megvan, karbantartásukra, újabbak építésére egyszerűen nincs pénz. Mivel a felmérés azt igazolta, hogy lassan és nehezen szabadulnak fel a parkolóhelyek, a tanács vezetői, egyetértve a témában illetékes szakhatóságokkal, úgy döntöttek: be kell vezetni a kijelölt sávokban leálló gépkocsik után a díjbeszedést. Tehát: augusztus elsejétől a Lenin téren, a Halasi áruház, a Kiskun áruház, gyermekáruház előtt, a Hősök terén a taxiállomás mellett, valamint a templom és a piac környékén az autósoknak fizetniük kell.

Megváltozik a vásárcsarnok szomszédságában a forgalmi rend. Mintegy 170–200 autó várakozására alkalmas teret alakítanak ki itt a napokban. Egyirányú lesz a közlekedés a Magyar utca felé, a parókia előtt felszámolják a kerékpár megőrzőt, és ott is leálló sávokat képeznek ki. Az út jobb

O Ma még csak a Sóstónál szedik a díjat... (Somos László felvétele)

oldalán is meg lehet majd állni a Május 1 téren, míg a baloldalt a piaci boltokba árut hozó kocsik használhatják. A Semmelweis téren a csarnok felőli parkoló mindig zsúfolt, ezért az út bal oldalán is meg lehet majd állni.

Egyirányú lesz a városközpont felé a piac főbejárata előtti útszakasz, itt ugyancsak várakozhatnak majd az autók az úttest

baloldalán, sőt a rendszeres árusoknak éves parkolóberletet is kínálnak. A Fűrészfű utcai megállóhoz tovább bővíti, ha szűknek bizonyulna, újabb helyek alakíthatók ki. A város más részein ezentúl is díjtalan marad a parkolás.

Automaták felállítását egyelőre nem tervezik, díjbeszedőket alkalmaznak. Hétköznap reggel 6 és este 6 között, szombaton

reggel 6 és 14 óra között kell fizetnünk, este és munkaszüneti napokon ezután is ingyenesen használhatunk minden placcot. Hogy mennyibe kerül a parkolás? Fél órára 4, egy órára pedig 8 forint. (Éppen duplája például a kecskemétiének.) Vagyis: ami az árat illeti, közelítjük a világszínvonalat...

Horváth Róbert

Átjátszóadónk árnyékában

A sóstói tv-átjátszóadó 1983. november 30-án készült el azzal a céllal, hogy a központi 1-es műsor vételi lehetőségeit javítsa a városban és környékén. Ezzel el szeretnék oszlatni minden téves nézetet a „szerkezet” rendeltetését illetően.

A helyi postán azonban, ahol antennával ellenőrzik a vétel minőségét, igen borús képet festettek róla a szakemberek:

— Olyan, mintha nem is lenne! Működik, de Halasban senki sem „veszi”.

— Jó ideig csak szemcsés képet kaptunk, mert a paraméterek nem felelnek meg a helyi valóságnak.

— A város valamennyi antennáját Szentesre állították. Az ottani adó jó képet ad.

□ □ □

Az ügyben az egyik illetékes a szentesi felügyelőség. Többszörös törpének érzem magam az óriás

mellett: figyelem az antennarendszert, melyről tv- és URH-adásokat sugároznak milliók felé. A rend és tisztaság tisztelet, fegyelmet parancsol. Kiss Lajos műszaki osztályvezető szétárja a kezét:

— Nem tudom milyen megfontolásból került az adó Halasra, de tény: a vételkörzetek határán szükség volt átjátszók telepítésére.

— Mégsem észleljük a változást. Ennek mi lehet az oka?

— Többször jártam Halasban és szóvá is tettem, hogy az antennákat nem állították át az adóra, és az erősítőket sem hangolták át. Tudom, a lakosságot nem érdekli honnan jön a jel, csak élvezhető legyen a kép. Ráadásul: az a kis „torony” nem is korsugárzó, tehát a vételi lehetőségek az építkezések folytán behatárolódtak.

— Ez azt jelenti, hogy a 8–10 emeletes épületek kizárják a jó vételt?

— Feltétlenül. Az antenna csupán 26 méteres, ha „belátását” eltakarjuk, mindenképpen leárnýékolunk egy körzetet.

□ □ □

Visszafelé jövet többször rápillantottam a posta által kiadott országos sugárzási térképre, és maig azon tépelődöm: miért éppen az egyes műsort kellett erősíteni, amikor városunk az URH valamennyi sávjában igazi „fehér folt”.

Reléállomásunk tövében egyébként virul a földieper, a paradicsom, a krumpli és a gyümölcsfák is roskadoznak. Ha Kiskunhalas nem is veszi hasznát az antennakiosztusznak, ez a szép kert itt jól látható színes képet ad a gondnok szorgos munkájáról. Amit nevezhetünk akár az egyes program felerősített Halasi változatának...

P. L.

Kevés a lakatos

Megkezdődtek a beiratkozások a város szakmunkásképző iskoláiba. Az elmúlt évekhez hasonlóan az idén is sokan jelentkeznek az úgynevezett divatos szakmákra.

A kereskedelmi és vendéglátóipari iskolában a legnagyobb érdeklődés a ruházati eladói szakma iránt nyilvánul meg. A megfelelő arányok kialakítása érdekében megpróbálják a fiatalokat átirányítani más kereskedelmi pályákra: a szülőkkel és a gyerekekkel folytatott beszélgetések általában sikerrel járnak.

A 618-as szakmunkásképzőben autójavítónak, karosszéria lakatosnak, autó-villamossági szerelőnek és szobafestőnek akarnak legtöbbször tanulni. A hagyományos vasipari — például a lakatos, az esztérgályos, vagy a hegesztő — szakmákhoz csekély a vonzódás. Szemléltetésül egy elgondolkodtató, egyben elszomorító adat: a városból most júniusban mindössze tizenkét harminc éves gépi forgácsoló tanuló tett szakmunkásvizsgát.

Hogy ezekről a tömegek által rohamozott foglalkozási ágakról eltereljük a figyelmet, az intézet tanárai kénytelenek szelektálni, mégpedig az általános iskolai bizonyítvány jegyét alapján. Így automatikusan átkerülnek a fiatalok az ipar számára nélkülözhetetlen hiányszakmákba.

K. P.

MIRE JUT IDŐ?

1986-ban nemzeti jövedelmünk mindössze 0,6 százalékkal nőtt, a gazdasági hatékonyság javulása elmaradt. A belföldi reánszínvonal 3,4, ezen belül a lakossági fogyasztás 2,7 százalékkal emelkedett. A költségvetés deficitje a tervezettnél több, mint kétszeresére ugrott. Termelékeny és fogasztóként — az új adó-, ár- és jövedelem szabályozó rendszer előkészítésével — nap mint nap érezzük a kedvezőtlen gazdasági folyamatok következményeit. A folyamatos és továbbra is folytatódó aremés, az életszínvonal 7 évre tartó visszarogottsága — sokak esetében csökkenése — propara teszi a társadalom túroképeségét.

Az emberek életvitelében egyre nagyobb jelentőséggel bír az ingatlanok és a tartós fogyasztási cikkek megszerzése. Ezek nemcsak használati értékűként nyilvánulnak meg, hanem értékmegőrző, sőt jövedelemteremtő szerepet is betöltenek, hiszen a pénzmegtakarítás — az infláció ütemét el nem érő, OTP által fizetett kamat miatt — még értékmegőrzésre sem alkalmas. És, nem vitás, egészséges hajtóerőt jelentenek a többletjövedelem eléréséhez.

A családok 65–70 százaléka a „második gazdaságban” keresi a drasztikusan növekvő költségek fedezetét. Ide tartozik a háztáji és egyéb formákban folyó mezőgazdasági kistermelés, a másod- és mellékállás, a túlórázás, a szerződésen és megbízáson alapuló, főfoglalkozás melletti megszerzés, az ingatlanok teljes vagy részleges bérbeadása, a gmk.

A főmunkaidőn túl végzett munka a szabadidőből rabol el értékes órákat, hiszen ma már a regenerálódásra, a családra, a művelődésre és az aktív pihenésre szánt időből naponta átlagban 3–4 órával kevesebb jut az ember kizsákmánia. Ha pedig, példának véve az értelmiséget, e réteg hivatása egyebek között a társadalmi kérdések megoldásában való részvétel, egyfajta szellemi alapállás, melynek fundamentuma a szaktudás és a képzettségből adódóan egy nagyobb összefüggéseket átfogni képes szemléletmód is, mely más társadalmi csoportok különböző részérdekeit is megfogalmazza és képviseli, akkor a permanens önképzésre, szakmai fejlődésre vajon hogy marad ideje a „második gazdaság” után?

A kulturális élet értékteremtő és -terjesztő szerepét 1982 óta egyre nehezebb összeegyeztetni a gazdasági szempontokkal: a szabadidő csökken, a kultúra pedig egyre többbe kerül. Így érthető, hogy előtérbe kerültek a moziban, a színházban, a zenei életben a szórakoztató műfajok, a szépirodalomban a lektűrök, a képző- és iparművészetben a lakásdíszítés (olykor a giccses izlés) kiszolgálói.

Egyre több embernek egyetlen szórakozási és művelődési lehetősége marad: a televízió. A könyvtárak nyáron észrevehetően csökken a látogatottsága, hiszen a vizsgaidőszaknak vége, a diákok üdülnek, a szorgalmas olvasók pedig annyi elfoglaltságot találnak a földeken, hogy nem jut idő és energia az olvasásra. A Gózon István Művelődési Központ Múzeumkerti esték című sorozatára minden bérlet elkel, sajnos itt is inkább a késői kezdés, mintsem a műsorválasztás igazodott a művészi-minőségi igényekhez.

A megcsontított szabadidőben a gyerekekre is kevesebb idő jut. Mivel az életre nevelünk, segíthetnek a szülőknek, ugyanakkor veszélybe kerül a tudás presztízse, mert ha a diplomás apuka a kukorica és a paprika segítségével tud csak kocsit venni, akkor minek tanulni? Nem véletlen, hogy a kisdíjak arra a kérdésre, hogy mi lesz, ha nagy leszel, sokszor dipoláris válaszokat adnak, mint például: orvos vagy butikos.

A gazdaság mai helyzetéből következően egyetemes társadalmi érdekek átrendeződhetnek, egyik a másikhoz viszonyítva előbbre vagy hátrább sorolódik. A dolgok természetéből fakadóan nem érvényesülhet minden érdek, s ha összeütköznek, akkor az nemcsak valakiknek a javára, hanem valakiknek a kárára is történik.

Hol a határ, ameddig nem károsodik maradandóan az értéktudatunk, a megváltozott körülményekhez való alkalmazkodásunk?

Rozsnyai Sarolta

SZÉNSAVAS ÉS ROSTOS ÜDÍTŐK,
SZÖRPÖK, NEKTÁROK

Csaknem teljes az italskála

A Kiskunhalasi Állami Gazdaság 1987-es italforgalmazási tervét a korábbi évekhez viszonyítva jelentősen megemelte. A teljesítésben kulcsszerep jut a termékszerkezet átalakításának, aminek következményeként július 15-én megjelenik az üzletekben üdítőital-családjuk. A fejlődés eme új útjáról, törekvéseikről **Hajma Géza** termelési és kereskedelmi igazgatóhelyettes tájékoztatta lapunkat.

— Termelésünkben régóta meghatározó az italféleségek előállítására és forgalmazására. Jelenleg mintegy hetvenféle itallal vagyunk jelen a piacon: borral, pezsgővel, borpárlatokkal, likőrökkel. Alig egy éves koncepciónk, hogy — a megváltozott keresleti viszonyokhoz igazodva — kisebb alkohol-tartalmú, zömében gyümölcsalapanyagú italokat, valamint szeszesmentes üdítőket gyártunk. Elsőként, hétfőtől, ötféle, literes, szénsavas üdítőitalunkkal találkozhatnak a vásárlók. Külön fantáziánévvel nem adtuk nekik, különleges címkéjük ugyanis megkülönbözteti a többi hasonló árutól.

— Tájékoztatónkban, a három gépsor mellé a közelmúltban vettünk egy nyugatnémet berendezést, ennek teljesítménye óránként tízezer üveg megtöltése. A próbaváltás tapasztalatai kedvezőek, így a narancs, a maracuja, a mangó, az ananász és a málna ízű készítményekből az év végéig mintegy három millió palackkal kívánunk értékesíteni. Habí évekhez viszonyítva jelentősen megemelte. A teljesítésben kulcsszerep jut a termékszerkezet átalakításának, aminek következményeként július 15-én megjelenik az üzletekben üdítőital-családjuk. A fejlődés eme új útjáról, törekvéseikről **Hajma Géza** termelési és kereskedelmi igazgatóhelyettes tájékoztatta lapunkat.

— Szerződésük előtt állunk a Skálával egy, az eddigieknél kedvezőbb élettani hatású üdítőcsalád forgalmazására, de ez ma még üzleti titok; az őszi BNV-n mutatjuk be a nagyközönségnek. Egy másik újdonságunk a Cooler típusú, üdítő jellegű, gyümölcs alapanyagú, alacsony alkoholtartalmú, szénsavas nedű. Itthon ezt az italféleséget még nem ismerik, de nyugaton és főleg az USA-ban rendkívül népszerű.

— A program megvalósítása komoly gazdasági érdekünk, ugyanis a tavaszi fagykárak miatt őszi nem lesz elegendő szőlőnk. Márpedig szabad kapacitásainkat le kell kötni valamivel, arról nem is beszélve, hogy az alaposan megcsappanó árbevétel és nyereség is pótolnunk kell — mondotta befejezősül Hajma Géza.

H. R.

A halasi mészhomok téglagyár a századfordulón létesült. Évtizedekig — a Barnevál mellett — ez az üzem nyújtott ipari munkalehetőséget a városban. „Pályafutása” során többször cserélt gazdát, most a Vörös Szikra Termelőszövetkezeté. A gyár helyzetéről, gondjairól, jövőjéről faggattuk a tsz illetékeit.

„MÉG EGYSZER NEM ÚJÍTJUK FEL A GÉPEKET”

Szeitz Ádám elnök: — Az Alföldi Téglaiipari Vállalatot vásároltuk meg 1983-ban, lerobbant állapotban. Hogy dolgozni tudjunk, fel kellett újítani. A nagyjavítás igen nehéz volt, mivel a 80 éves gépmatuzsálemek főbb alkatrészeit egyedileg kellett megcsináltatni. Végül is

Téglagyár a város szélén

befejeztük a rekonstrukciót, ami 2 millióba került.

Befektetések azonban, sajnos, nem térültek meg. Az új hőszigetelési szabványok, valamint az építési kedv csökkenése miatt a mészhomok téglá iránt csökkent az érdeklődés. A napi 18–20 ezer darabos termelés duplájára lennének képesek, ám így is hamar megtelnek raktáraink. Ilyenkor kénytelenek vagyunk leállítani a gyárat és várni, amíg elfogy a készlet. Ezzel a kihasználtsággal viszont évi 1–1,5 millió forint veszteséget termelünk.

A megyei és a városi érdekeket szem előtt tartva egyelőre nem zárjuk be, de ha a gépek komolyabban meghibásodnak,

még egyszer nem újítjuk fel azokat.

„CSAK A SZINTENTARTÁSRA TÖREKEDHETÜNK”

Lakos Benő üzemvezetői irodájában kerestük fel. Nostalgia érződött a szavaiból, amikor a gondokat kezdte sorolni. Húsz éve dolgozik itt, ezalatt sok változást átélt. Voltak hullámvölgyek régebben is, mégis sikerült talpon maradni.

— Legnagyobb problémát az egyoldalúság jelenti. Ezekkel a régi berendezésekkel a mészhomok téglán kívül mást nem tudunk gyártani. Ráadásul: túlzottan energiaigényes a munka. A gőz előállításához nem kapunk

magasabb kalóriaértékű szenet, baj van a mész minőségével is. Ilyen körülmények között — a termelést a kereslethez igazítva — csak a szintentartásra törekedhetünk. Jó lenne, ha az itt dolgozó mintegy negyven embernek — akik közül néhány már 15–20 éves törzsgárdát — nem kellene más elfoglaltság után nézni, még akkor sem, ha ez a szövetkezetben belül megoldható.

A továbblépéshez — véleményem szerint — elsősorban korszerűsíteni kellene a technológiát és, hát, új gépeket vásárolni, hogy a piac igényeire jobban alkalmazkodó termékeket honosíthassunk meg. Mindehhez azonban pénz kéne és nem is kevés...

Kovács Pál

VAJDÁNAK LENNI SEM KÖNNYŰ ...

Életkép a cigánysorról

A Széksós úti szélszaggatta cigánysor viskóit nézve alig tudok különbséget tenni ajtó és ablak között, hiszen itt is ott is látok kijönni embereket. A sor végén takaros házikó áll, bekerített konyhakerttel, virágokkal, gyümölcsfákkal. Itt él az 1972-ben megválasztott cigányvajda, **Kolompár Mátyás**, hatodmagával, három szobában. A helyiségekben rend, tisztaság, az asztalon friss virág. Nem titkolom: a személye épp úgy érdekelt, mint az, hogyan értékeli cigányfejjel a városiak, a magyarok róluk alkotott véleményét.

— Sajnos egyet kell értenek vele. Annyira elszaporodtak a cigány bűncselekmények, nem tudom, egyáltalán helyre lehet-e ezt hozni. Nagyon sok nem közénk való idegen jött a városba, nem lehet már követni: ki a rossz és ki a jó...

— Van-e szava, tekintélye a cigánybíróknak és tud-e élni vele?

— Elmúlt már az az idő, mikor hatalma volt a vajdának. Manapság a tízéves gyerek is megfenyeget a bicskával, mert

ilyen idős korukban általában már hordanak magukkal kést. Huszonöt éve vagyok önkéntes rendőr, de legtöbbször szükségem van a rendőri segítségre.

— Milyen következményekkel járt a cigány lakosság betelepítése a városba?

— Szétszakadtak a közösségek és elkezdődött az ellenségeskedés. Nem tudom már figyelni, ki hová megy, miből él, tisztán tartja-e a körzetét. Mert, tudja, régen minden ilyenre volt szemem. A kényes ügyeket egymás között elrendezték. Mindig meg-

tudtam, ha valaki valami balhét csinált. Így meg csak a zsúfoltság nőtt meg. A szomszédban, a szobakonyhás lakásban, nézve meg, 32-en laktak. Hát hogyan lehet ott rendet tartani? Nem a felnőttekkel van a baj, hanem a lurkókkal, meg a fiatalokkal. Ezek, ha otthon nem kapnak pénzt, elmennek lopni, betörni...

Átme gyünk a szomszédhoz. A lakás, jóindulattal, istállónak nevezhető: az ablakok és ajtók beszakítva, irdatlan összevisszaság és kosz mindenütt. A ház gazda elmeséli, hogyan alszanak; szinte minden négyzetcentiméter foglalt. A kérdés egyfolytában az agyamban motoszkál: jogunk van-e kiszakítani őket megszokott környezetükből? A cigány és a „nemcigány” közötti különbség éppen a két kultúra eltéréseiből, a sajátos gondolkodásmódból, életvitelből adódik.

— Mégis, maga szerint mi a megoldás? — kérdelem a vajdától.

— A cigányoknak teljesen más a mentalitásuk. Hiába erőltetik a betelepítést, egy részük jön vissza.

Persze nagyon sokról tudok, akinek sikerült beilleszkedni, bár azok nem is nagyon tartják a kapcsolatot a telepiekkel. A mi életünket csak mi tudjuk élni, itt, így, elkülönítve.

— Ezt hogy érti? Jobb volt az a világ, mikor még állt a putrisor, a város szegyeneként?

— Nem, dehogyan! De a városba semmiképpen nem kellett volna beerőltetni a családokat. Inkább külterületen, a tanyavilágban kaptak volna cs-lakásokat, ott lehetne cigányiskola, cigánybolt, sőt még rendőr is közülünk kellene. Persze mindenki dolgozna és egy busz szállítaná a munkásokat.

Közben én már a földön járok. Hallgatom Kolompár Mátyás cigánybíró, akit akkoriban nem kérdeztek meg a döntések helyességéről, s aki ma is nosztalgiával gondol arra az időre, amikor saját maguk dönthettek saját sorsukról és nem kellett a fajtáját nem ismerők, szokásait idegenként kezelő bábáskodását elfogadni. És egyikünk sem mon-

(Somos László felvételei)

ja ki, bár tudjuk: a városi cigányoknál a folyamatos válságélmény, kisebbségi érzés és elidegenedés figyelhető meg. Annak ellenére, hogy

Posztobányi László

62-SZERES ÚJÍTÓ A MÁV-NÁL, ÁMDE ...

Pilóta szeretett volna lenni

Zömök, őszülő hajú ember **Orbán Balázs**. Ha behívják az irodába és helylyel kínálják, újságpapírt kér, mondván: rátenné a székre, nehogy olajos legyen. Eredetileg lakatos, most a MÁV kiskunhalasi fűtőházában tmk-s. A Kiváló újító jelvény arany fokozatának tulajdonosa, szocialista brigádvezető.

— Nem gondoltam volna fiatalemberként, hogy egykor vasutas leszek. Nem érdekelték engem akkoriban a gőzparipák, teljesen más szakmába voltam szerelmes. 1933-ban születtem, és már csepere-dő gyermekként az eget figyeltem; nagy élmény volt, ha egy repülőgépet láthattam. Címboráim sokféle foglalkozásról ábrándoztak, én, a szobafestő mester fia pilóta akartam lenni, ha török, ha szakad! Engem ettől el nem téríthetett senki! Ha láttam egy repülőgépet, rögtön fűrni, faragni kezdtem, és az udvarunkban szaporodni kezdtek a forgó propellerű makettek.

Sajnos, egyre többet láttam belőlük a levegőben, mert kitört a második világháború. A családom férfitagjait a frontra vítették; nagyon keserves évek következtek, testvéremmel és édesanyjammal szegényesen éltünk, kis földet műveltünk. Aztán, a háború után, nehéz volt elhelyezkedni. Betonlocsolóként dolgoztam a lakásépítő vállalatnál, ahol a fiatalokkal ifjúsági brigádot alakítottunk, és segítettünk mindenütt, ahol szükség volt rá.

1950-ben hallottam, hogy az akkori Rákosi Mátyás Vas- és Fémművekben, a mai Csepelen lakatos mesterséget lehet tanulni. Mentem, mert kellett a szakma, szerettem a vasat, fémmel bibelődni, és hittem, hogy Pesten a repüléshez is közelebb kerülök. Izgalmas évek következtek: tanulás, mozgalmi munka, repülés. A fémmű lakatos részlegének voltam a DISZ-titkára, a csepeli

(Lévay Kálmán felvétele)

repülő szövegségben pedig teljesült az álmom: felszállhattam.

Jelentkeztem a szolnoki Kilián György iskolára, de nem vettek föl, mert a keresztapámnak volt egy kis szatócsüzlete. Ez így ment akkoriban. Nehezen törődtem bele, gondoltam, később majd csak sikerül. Közbejött a katonaság, 1957. januárjában szereltem le, az ellenforradalmat végig egyenruhában, katonaként éltem át.

Pontosan 30 éve, 1957. február 18-án léptem be a vasúthoz, lakatosként egyenesen a fűtőházba. Megszerettem ezt a munkát, mi mással bizonyíthatnám, mint hogy eddig hatvan elfogadott és bevezetett újításom van, kettőt

pedig most próbálnak ki. A szocialista brigádot 1963-ban alapítottuk meg. Ötszörös aranykoszorús kollektívánk elnyerte a MÁV Kiváló brigádja címet is.

Szinte kizárólag a két kezemmel építettem fel egy szép családi házat. A fiam nem az apja szakmáját folytatta, építésmérnök a KUNÉP-nél. Nem bánom, mert ő is azt csinálja, amit szeret, és ez elengedhetetlen az ember életében. Engem meg, hogy úgy mondjam „megcsapott a mozdony füstje”. Tudja: amit csinálók és ahogy csinálom, megbecsülik, és ez nagyon fontos, ha nem a legfontosabb...

Lejegyezte:
Kis Gyula

MÚZEUMKERTI BESZÉLGETÉS

Tahi Tóth László elégedett

A Múzeumkerti esték nyitó előadása előtt kértem rövid beszélgetésre **Tahi Tóth László** Jászai-díjas színművészt.

— Milyen volt a most zárult színházi évad?

— Elégedett vagyok, öt darabban játszottam a Vígszínházban és a Pesti-ben, valamennyi telt ház előtt „ment”. Simon Gray Kicsengetésében és Sarkadi Oszlopos Simeonjában főszerepet alakítottam.

— Manapság divatos a színház válságáról beszélni...

— Nekem az a véleményem, hogy az igazi színész a szerepekkel és a produkciókkal törődik. Én soha nem medítáltam ilyen dolgokon.

— Mégis: milyen ember ön?

— Azt hiszem, nehezen oldódó és hűséges. Ez vonatkozik a magánéletemre és a szakmámra is. Utób-

bira elég, ha megemlítem, hogy 1966-ban mint főiskolás végzést szereztem ki **Várkonyi Zoltán** és ajánlott szerződést a Vígszínházba. Most töltöttem el ott a huszadik szeszonomat. — Vannak-e szerepálmái?

— Nincsenek. Megbízom

—th —t

Óvintézkedések az AIDS-fertőzés megelőzésére

Mint köztudott: korunk pestisének, az AIDS-nek a vírusa a vérrel (is) terjed. Ám, hogy ki fertőzött már meg, ki terjeszteti a kórt, azt csak tüzetes orvosi vizsgálat tudja kideríteni. Ezért fő az óvatosság!

A Kiskunhalasi Városi Egészségügyi-Járványügyi Felügyelőség 1987/177-2. számú kifüggesztendő körlevele a személyi, higiéniai és szolgáltatást végző iparosoknak, fodrász- és kozmetikai egységeknek szól. Idézzünk belőle:

„A megyei KÖJAL-hoz a személyi higiénét ellátó egységek közegészségügyi hiányosságaival kapcsolatban az utóbbi időben több irányból érkezett jelzés. A bejelentések főleg a kéz- és lábápolóipari munkaeszközök egymásutáni közvetlen használatát, illetve azok munkaközbeni tisztításának, fertőtlenítésének elmulasztását kifogásolták. Az említett munkahelyekben higiénés szem-

pontból főleg azokra a munkafolyamatokra gondolunk, melyeknél a sérülés lehetősége fennáll, miközben az eszközök vérről való szennyeződése elkerülhetetlen (borotválás, manikűrözés, pedikűrözés). A 6/1969. (IX. 4.) Eü.M. számú közegészségügyi jogszabály szellemének megfelelően a felszerelési tárgyakat, munkaeszközöket és edényeket állandóan jókarban, használható állapotban, szennyeződéstől védetten, tisztán kell tartani! Gondoskodni kell a munkaeszközök folyamatos tisztításáról és hatásos fertőtlenítéséről.”

A körlevél ezután felsorolja a fertőtlenítéshez használható és használható szerek, a használat módját, majd a szolgáltatások magatartásáról és kötelességeiről ír:

„Az eszközök és berendezési tárgyak hatékony fertőtlenítése mellett kiemelt fontosságot kell tulajdonítani a kiszolgáló személyzet higiénés

magatartásának (például a vendéggel való foglalkozás megkezdésekor a vendég előtt mosson kezet, fertőtlenítsen a kezét, a vendég előtt vegye ki a fertőtlenítőszerből az ollót, vagy a borotvát, kést és törölje le alkohollal... stb.) A vendégnek tapasztalnia kell, hogy minden lehető megtesznek szakszerű és egészségügyi szempontból is biztonságos eljárással. Ezen körlevelet a helyiség falára kérem kifüggeszteni, hogy a vendég, ha igényli, ellenőrizhesse: betartják-e az utasítás minden pontját.” Aláírás: Dr. Stuhl Eva sk. AKJF-felügyelő.

Ez a felvilágosító-utasító irat már eljutott minden halasi illetékeshez. Passzusainak betartása, betartatása legyen minden érintettnek lelkiismereti ügye. A vendégnek, a kuncsaftnak pedig figyelmeztető a számonkéréshez...

Harmos Jenő

SÓSTÓI NYÁR

Botrány a kunfehértói fórumon

A kunfehértói törekonsztrukcióval lapunk már több alkalommal foglalkozott. Legutóbbi számunkban maga a tanácselnök nyilatkozta, hogy hamarosan egy fórumon ad számot a befizetett teho felhasználásáról, a munkák menetéről.

Akkor azt hittük: természetesen medrébe terelődött és ott folyik tovább a kibontakozott társadalmi vita. Úgy tűnik: tévedtünk. Sajnos...

A fórumon felfokozott várakozással jelent meg több mint száz üdülőtulajdonos, köztük szép számmal szegediek és budapestiek. Ám arra, ami június 20-án délután ott fogadta őket, nem számítottak...

Már az is gyanús volt, hogy **Frieber István** egy magában jelent meg, felvállalva az összes szakmai kérdésre adandó választ is. Aztán. A házigazda tanácselnök öltözeté inkább hasonlított egy kerti munkáséra, semmint az államigazgatási szerv

hivatalos képviselőjére. Ami pedig végképp felbáncsolta az indulatokat: ahogyan az érdeklődőket öt perc alatt elintézte. A kőszínpadra nem volt hajlandó felállni, hogy mindenki lássa és hallja. A köréje összegyűltek közül jó, ha tucatnyian értették, amit mondott. Hangosító berendezés nem volt, s nem készült jegyzőkönyv, vagy emlékeztető sem.

Egy összehajtott papírlapot kezében tartva, összefüggéstelen, ellentmondó, zavaros tájékoztatást befejezve, bejelentette, hogy részéről ennyit kívánt elmondani. Mivel a nyelve többször is megakadt a beszédben, nem kevesen tették föl a kérdést félhangosan, álmélkodva: ez az ember ittas?

A feldühödött hallgatóság ezt követően kérdésekkel kezdte ostromolni a tanácselnököt, akinek válasza közlő íme néhány. Kérdés: — Mikor lesz végre víz a tóban? Válasz: — Nem vagyok szent

László, hogy vizet fakasztak. Kérdés: — Miért tűntek el az utcákról a kukák? Válasz: — Ezt konkrétan nem tudom, annyit elmondhatok, hogy egyesek bevitték a nyaralójukba, s azzal profitaláltak (sic!). Elképesztő mekkora felzúdulás fogadta Frieber István ama kérdését, hogy van-e a megjelentek között ötödik osztályos tanuló. Miután tudomására hozták, hogy nincsenek jelen gyerekek, közölte, hogy már az ötödikesek is ismerik a „közlekedési eszközök” (sic!) elvét. Hát ez érvényes a tóra is.

Végző elkeseredésében egy üdülőgazda javasolta: alkalmazzanak egy közgazdászt, aki aláírásával igazol minden kifizetést a tulajdonosok pénzéből. Erre az a felelet szaladt ki a tanácselnök száján, hogy ez hülyeség.

A már-már tettegességbe torkolló összejövettel **Vácsi Lászlónak**, a helyi elnökének határozott fellépése mentette meg.

Neki sikerült lecsillapítani a kedélyeket. Szólt a megoldásról és arról, hogy a szövetkezet szeretné a halgazdálkodást kezébe venni, s augusztus 16-án megalkotják a horgász egyesületet. A kitartóbbak — sokan ugyanis már korábban felháborodva távoztak — a többszörször jelenlévő agilis, de a témában laikus tagjaival a kivitelezési tervek alapján tisztázták a tó állapotát és a helyesnek tűnő megoldást. A többség elfogadta, hogy az iszapkotrással kell a helyreállítást mihamarabb elkezdeni.

Az üdülőtulajdonosok nevében fogalmazódott meg az a kérdés, hogy a helyi tanács a fórumot augusztus 20-án ismétlje meg. Ekkorra készítsenek írásos beszámolót, amit kapjon meg mindenki. (A botrányos gyűlésen törtek miatt a városi pártbizottság a tanács vezetője ellen vizsgálatot kezdeményezett, melynek eredményéről beszámolunk olvasóinknak.) — orv —

O Az előtérben napozó hölgyek felső rész nélküli fürdőruhájukat lapunk nyilvánosságának csak hátul-, a strand közönségének előlázatban is bemutatták. A fotós kolléga szerint jól állt rajtuk...

(Somos László felvétele)

Tanácsháza, a bejáratától jobbra, az első ajtó: a népszámlálástartó csoport. Itt foglalkoznak a városban és környékén elvesztett, illetve megtalált tárgyakkal. Fejes Ferencné a csoport ügyintézője egy nagy könyvből összegzi: mi mindent adtak le náluk a közelmúltban a becsületes emberek. A leltár: tizenhat kerékpár, egy Romet, motor, hordozható asztali rádió, kulcsosomó, egy holland állampolgár iratai, egy pénztárca, néhány száz forinttal.

— Ez sok vagy kevés? — kérdezem.
— A tavalyi 81 tételhez képest, fél év alatt, kevés.
— Mi lesz a tárgyak sorsa, ha gazdájuk nem jelentkeznek értük?
— Három hónapig őriz-

A talált tárgyak osztályán

zük, aztán 8 napon belül átveheti a megtaláló, ha igényt tart rá. Ha nem, akkor még három hónapig vigyáz rá a tanács, majd Bajára kerülnek, a bizományi áruházba.

— Itt nem lehetne érté-

kesíteni őket?

— Volt róla szó, hogy eljön egy becsüs, megállapítja az értéküket, mi meg vállaltuk volna a kiárusítást, de nem lett belőle semmi...

— Miből hoznak be leg-többet?

— Kerékpárból, pénztár-cából, de kerestek már itt kutyát is, egy bácsi pedig legutóbb tehénláncot.

— És ha élőállatot ta-lálnak?

— Azt mi nem vállal-juk, átadjuk a mezőgazda-sági osztálynak.

— Úgy tudom, vannak emberek, akik sűrűn rá-bukkannak valamire.

— Bizony vannak nótó-rius megtalálók, de figye-lünk rájuk. A rendőrség-gel jó a kapcsolatunk, se-gítségükkel gyakran visz-szakerül az eltűnt holmi eredeti tulajdonosához.

Hajdók Zsóka

KULTURÁLIS KÍNÁLAT (július 26-áig)

FAKLYA FILMSZÍNHÁZ

Július 10-én 6 és 8 órakor: Cápá II. (amerikai).

11-én, 12-én 4 órakor: Robin Hood nyíla (szovjet), 6 és 8 órakor: Cápá II. (amerikai).

13-án 6 és 8 órakor: Cápá II. (amerikai).

14-én 6 és 8 órakor: Filmmú-zeum: Táncrend (francia).

15-én 6 és 8 órakor: Break II. (amerikai).

16-18-án 6 és 8 órakor: (18-án 4 órakor is): A kicsi kocsis legújabb kalandjai (ame-rikai).

19-én 4 órakor: Vadállatok a fedélzetén (szovjet), 6 és 8 órakor: Arulás és megtorlás (kínai).

20-22-én 6 és 8 órakor: Áru-lás és megtorlás (kínai).

23-án 6 és 8 órakor: Film-múzeum: Johnny gitár (ameri-ikai).

24-25-én 6 és 8 órakor: Country Texasban (amerikai).

25-26-án 4 órakor: Hugó a viziló (magyar-amerikai me-sefilm).

26-án 6 és 8 órakor: A sár-kány útja (hong-kong).

KERTMOZIK

Július 13-án 21 órakor, a 618-as ipari szakmunkásképzőben: Szépleányok (magyar).

17-én 21 órakor, a mezőgaz-dasági szakközépiskolában: A zsarú szava (francia).

20-án 21 órakor, a 618-as ipa-ri szakmunkásképzőben: A ki-csi kocsis legújabb kalandjai (amerikai). A kertvárosban: A zsarú szava (francia).

21-én 21 órakor, a mezőgaz-dasági szakközépiskolában: Az ifjú Frankenstein (amerikai).

GOZON ISTVÁN

MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Július 12-én 16 órakor: Ma-gányosok klubja. Vendég a komlói és a keceli magányo-sok klubja.

14-én 19 órakor: Forrás — Új Tükör Klub. Beszélgetés a fényképezésről.

15-én 10 órakor: Játszómű-hely. Rongybaba készítés.

18-án 16 órakor: Magányosok klubja. Fürdőzés a strandon.

21-én 19 órakor: Forrás — Új Tükör Klub. Szellemi játékok.

22-én 10 órakor: Játszómű-hely. Papírbábok készítése.

25-én 16 órakor: Magányosok klubja. Fagylaltdélután, zene-hallgatás.

ALTALÁNOS

MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Az intézmény, építkezés miatt, zárva.

JURINOVITS MIKLÓS

OTTÓRÓHÁZ

Július 12-16-ig, naponta 10 órától: Vár a játékvásár cím-mel alkotónap, játéknap, sportnap.

VASUTASOK

SAKSZERVEZETÉ

MŰVELŐDÉSI HÁZA

Július 11-én 20 órakor: vas-utasnap.

Az intézmény 13-ától tatáro-zás miatt, programokat nem szervez.

SAKSZERVEZETEK

SAKMAKÖZI BIZOTTSÁGA

Július 13-án és 20-án 17 óra-kor: nosztalgia filmsorozat, nyugdíjasoknak.

Minden hétfőn és kedden 14-17 óráig: számítógépes programozás, saját elképzelés szerint.

VÁROSI KÖNYVTÁR

Nyitva: hétfőtől péntekig 9-19, szombaton 8-15 óráig.

THORMA JÁNOS MŰZEUM

Halas, a kiskun mezőváros, illetve Thorma Képcsarnok — állandó kiállítások. Megtekin-tetők: naponta 10-18 óráig. A múzeum hétfőn zárva.

GYŰJTEMÉNYEK HÁZA

(Bokányi Dezső u.)

Váci György, a könyvkötő-mester. Csorba Tibor festmé-nyei. Munkásmozgalmi emlé-kek című állandó kiállítások. Megtekinthetők: 10-18 óráig. Hétfő szünnap.

Elfolyt 27 tonna olaj

Mulasztások sorozata ve-zetett oda, hogy május 22-én, az esti órákban csaknem 300 ezer forint értékű gázolaj folyt el a kiskunhalasi vasútállomás-son levő gázolajtárolóból.

A lefejtéssel megbízott vasúti dolgozó rutinszerű-en felszerelte a tömlőt, megnyitotta a tolozárat és távolabbi pihenőhelyére ment, ahol elnyomta az álmot. Tehette ezt azért is, mert a mérési napló sze-rint a tartályban kevés üzemanyag volt. Csak ép-pen azzal nem számolt, hogy elődje az adatokat fordítva írta be, és a va-lóságban az már majdnem megtelt. Egyébként a szin-tet azért sem ellenőrizte, mert a méréshez nem ér-tett. Mindennek ellenére nem történt volna meg a baj, ha a túlfolyást meg-akadályozó zárósapka ren-desen fel van szerelve.

A dolgozó pihent, a homok pedig magába szív-ta a kicsorgó olajat, kö-rülbelül 27 tonnányit. Az egy méter mélyen szeny-nyezett földet — a környe-zet védelme érdekében — most kitermelik, és elszál-lítják a megsemmisítésre kijelölt helyre, ami a nagy távolság és a drága tech-nológia miatt többre fog kerülni, mint a 27 tonna olaj ára.

A kár bizony tetemes. Mire mindent rendbe hoz-nak, lehet, megközelíti az egymilliót, és ez a MÁV költségvetését terheli. E-ben az esetben is, mint már annyiszor, a társadal-mi tulajdonról feledkeztek meg azok, akiknek legin-kább kötelességük törődni vele. Vajon a sajátjukkal is ilyen felelőtlenül bán-nak?

V. K.

ESKÜVŐ AZ OTTHONBAN

O A Baki kastélyban a halasi szociális otthon fennál-lása óta első ízben került sor házasságkötésre. Június 27-én délből az intézet két lakója, az 54 éves Varga Erzsébet és a 83 éves Mészáros Márton esküdtött egymásnak örök hűséget. Az ünnepséget jó hangulatú ebéd követte, majd az „ifjú” pár különszobájába vo-nult vissza. (Horváth Róbert felvétele)

PARDON!

Nem lehetett volna várni?

El tudja képzelni az olvasó, mit érezhet az élő fa, ha tövestől csavar-ják ki a földből? És azt, hogy mit érezhet a tudósító, ha többszáz ilyen fát lát egymás mellett?... Az előbbi aligha, az utóbbit talán... De félre az érzékenységgel!

Június végén a szegedi út menti jó-kora gyümölcsöst felszámolták: lánc-talpasokkal rángatták ki a rengeteg meggy-, s a valamivel kevesebb cse-resznye- és körtefát. A meggyfákat közvetlenül a beérés előtt, jónéhányat roskadozva a terméstől.

A Vörös Szikra Tsz-ben kérdésemre elmondták: teljesen szabályosan, me-gyei selejtezési jegyzőkönyvvel történt a pusztítás. A terület 1985-ben 220, ta-valy pedig 83 ezer forint veszteséget hozott. Az idén már nem is permetez-tek, az ültetvényt leírták, helyét két hónappal ezelőtt fel kellett volna

szántani. Megtudtam továbbá: a gaz-daság nehézségei annyira leterheltek, hogy csak és kizárólag(!) most érték rá. És még a földhivatal is szorította őket a határidővel, arról nem is szól-va, hogy az állami dotációt is vissza kellene fizetni, ha megtartanak a gyümölcsöst.

Úgy tűnik: menthetetlenül rossz korba születtem: megérttem én az ef-féle indoklást, ám képtelen vagyok el-fogadni. Mert igaz, hogy manapság haladéktalanul meg kell szüntetni a veszteséges gazdálkodást, de a megter-melt javakat sem szabad pusztulni hagyni. És a meggy kilója a piacon még mindig 30 forint.

Az ég szerelmére, tényleg nem lehe-tett volna egy, netán két hetet várni? És szólni az embereknek, akárkinek...

—nyil—

A négykerekű Itáliába tart

Néhány hete nem kis feltűnést kelt a város ut-cáin egy fura jármű. Gaz-dája, a 25 éves Kinsztler Zoltán faipari technikus mutatja be a gépet:

—Tavaly támadt az az ötletem, hogy csinálni kel-lene egy autóra hasonlító, négykerekű kerékpárt, amivel kényelmesen lehet utazni és ami komolyabb sebességet is el tud érni. Képzletben megszületett a terv, majd bátyámmal és barátommal, Ruskó Zol-tánnal nekiláttunk a „fab-rikálásnak”. A gép több száz órai munkánk ered-ménye. Lényegében egy négykerekű kerékpár, két ülés-sel, pedállal, kétszer kilenc váltóval, hat fékkel, akkumulátorral, lámpák-kal. Most járatom be. Annyit már mondhatok, hogy egy személy kényel-mesen, 20 kilométeres óránkénti sebességgel ha-ladhat vele. Két ember akár 40-nel is száguldh-at. Remélem, bírja a próbát a szerkezet, mert régi dédel-getett álmomat szeretném júliusban valóra váltani: Olaszországba készülünk vele.

(TÜ)KÖRET

— VASUTASNAP. A 37. vasutasnap tiszteletére július 11-én csomóponti ünnepséget rendeznek Ha-lason. Ekkor adják át a Kiváló dolgozó kitünteté-seket és a törzsgárda-elismeréseket. Reggel nyolc órától a vasutas zenekar a MÁV Művelődési Ház előtt térzenét ad. A Sóstónál egésznapos pro-gramokat terveznek: lesz egyebek között főzőver-seny és sokféle sportvetélkedő.

— Megszűnt a lengyel piac. A megyei tanács kereskedelmi osztályának határozata alapján jú-lius elsejétől megtiltották a lengyel turistáknak az iparicikk-árusítást. Eszerint a vásárcsarnokban sem kapnak helyjegyet és a város más részein sem pa-kolhatják ki portékáikat.

— NYILVÁNOS TELEFONOK. Ez év tavaszáig 14 nyilvános telefonállomás volt a városban, kettő pedig Kunfehértón. Az idén — a tanáccsal egyez-tetve — további kilenc készüléket helyez ki a pos-ta, mégpedig a Linhardt-Bajza utca, a Hunyadi-Honvéd utca, a Martos Flóra-Szűcs József utca és a Szabadkai út-Átlós utca sarkára, valamint a Sziklai S. térre, a Haragos térre, a Vasút utca 14. elé, a Brinkus L. utcába, illetve az alsóvárosi óvoda mellé.

— Asztaliteniszezőink az NB III-ban. A KAC-MEDOSZ asztalitenisz szakosztálya szép sikert ért el a napokban: a megyei bajnokság megnye-rése után Szegeden, az osztályozón — valamennyi ellenfelét fölényesen legyőzve — az NB III-ba ju-tott. A Bácsalmási, Kuti, Ágoston, Széchenyi, Ambrus, Mikó összetételű csapat a jövőben feltét-lenül nagyobb erkölcsi és anyagi támogatást ér-demel.

Halasi Tükör

A Dél-Bács-Kiskun Megyei Vízmű Vállalat, a Kiskunhalasi Állami Gazdaság, a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat, a Kiskunhalasi Vörös Október és Vörös Szikra Tsz lapja Szerkesztő a szerkesztőbizottság A szerkesztőbizottság vezetője: Földi Lajos Felelős szerkesztő: Kutasi Ferenc A szerkesztőség címe: 6400 Kiskunhalas, Köztársaság u. 17. — Telefon: 22-144 Kiadja: a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat Felelős kiadó: Forgács Péter igazgató 87 0628 Petőfi Nyomda Kiskunmajsa Felelős vezető: Vikor János

